

05-12-2007

Inner Strength heeft haar eigen stijl ontwikkeld

Woensdag 5 december 2007 - YERSEKE - Met onder meer een viool, fluiten, een doedelzak en een didgeridoo in de gelederen wijkt Inner Strength duidelijk af van platgetreden paden. Met die mix van instrumenten maakt ze ook nog muziek die moeilijk in de onvermijdelijke hokjes valt te plaatsen. Zaterdagavond geeft de zevenpersoonsformatie een optreden in Yerseke.

"We worden tegenwoordig in het hokje popfolk geplaatst, maar in de eerste plaats maken we muziek die we zelf leuk vinden", zegt didgeridoospeler Roland Mathijssen. Inner Strength kent met een bezetting van zeven personen diverse invloeden. Soms wordt de groep aangeduid als gothic, voornamelijk vanwege de typerende stembuigingen, uithalen en de hoge alt van zangeres Noortje van de Voort.

Maar hier geen somber zwart. De stevige ritmes, voorzien door drummer Marc Rosiers en bassist Endy Kasanardo, associëren eerder met rockmuziek. Het instrumentarium met viool, fluiten, doedelzak en het oorspronkelijke Australische instrument de didgeridoo past weer bij de folk of wereldmuziek.

Er zijn wat vergelijkingen te maken met de muziek van de Corrs, the Cranberries, K's Choice, met de Vlaamse folkrockers Kadril of het Nederlandse Tjane. "En Charlie McMahon, een Australische pionier in de ontwikkeling van de didgeridoomuziek. Maar ja, wie kent die?"

Inner Strength heeft in het nu achtjarige bestaan een eigen stijl ontwikkeld. De aanleiding was een concert van jazzfluitist Chris Hinze waarvan een aantal leden van de groep onafhankelijk van elkaar getuige was. Met advertenties werden mensen gezocht die muziek met een mix van diverse stijlen, zoals bij Hinze, aansprak.

Er was geen vastomlijnd plan, maar via het spelen van covers en het ondervinden hoe die diverse stijlen en instrumenten bij en in elkaar pasten werd langzamerhand toegewerkt naar een eigen creatie. Dat proces werd versneld door het schrijven van eigen composities. "Dat is een bewuste keuze. In een eigen werkstuk kun je toch meer je ei kwijt. Je kunt er jezelf meer in vinden. Het componeren is een uitdaging en het geeft veel voldoening. Meestal komen de gitarist, de fluitiste en violiste met een aanzet. Met de hele groep werken we het thema verder uit, waarbij ieder met zijn eigen instrument zijn inbreng bepaalt."

In 2004 verscheen een eerste mini-cd (Driven) en in 2005 een volledige schijf: Meltemi. Dit jaar werd Unforgotten uitgebracht. De sound van het Brabantse gezelschap veranderde in de loop der jaren. "Driven werd opgenomen in de tijd dat we nog hoofdzakelijk clubs en festivalletjes aandeden en een strakke drummer en gitarist in de gelederen hadden. Inmiddels hebben we een andere drummer en een gitarist die veel meer met melodielijnen doet. Het geeft tevens de groei van de mensen aan. Van nummers met een rockachtige achtergrond, naar een meer poppy en folky repertoire. Nu richten we ons meer op kleine zaaltjes, waar met aandacht geluisterd wordt."

"Toch missen we wat up-tempo nummers. Daaraan werken we nu weer erg hard. We zijn geen professionals, dus de inzet van tijd is beperkt. We willen het als band echter steeds beter doen."

- Inner Strength, zaterdag 8 december, De Zaete, Yerseke, 20.00 uur.

'Nu richten we ons meer op kleine zaaltjes, waar met aandacht geluisterd wordt'